

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/9/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816213972
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3816213972.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobkyne G. proti žalovanému A., zastúpenému Z., o vrátenie daru, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 24. augusta 2021 č. k. 4C/148/2016 - 403 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 24. augusta 2021 č. k. 4C/148/2016-403 súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému vydať žalobkyni nehnuteľnosti - pozemky parc. č. CKN XXX, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 496 m², parc. č. CKN XXX, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere XXX m², parc. č. CKN XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 50 m², parc. č. CKN XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 207 m², zapísané na LV č. XXX pre k.ú. C., a to v podiele 1/2 a nehnuteľnosť - pozemok parc. č. CKN XXX/X, ostatná plocha vo výmere 307 m², zapísanú na LV č. XXX pre k.ú. C., a to v podiele 1, výrokom II. žalobu čo do zvyšku (o vydanie stavby - rodinného domu s.č. XX postavenom na parc. č. CKN XXX v spoluvlastníckom podiele 1/2, zapísaného na LV č. XXX pre k.ú. C.) zamietol a výrokom III. rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa domáhala vrátenia daru z dôvodu, že žalovaný sa zachoval voči jej dcére G. E., rod. Z. spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy. Vulgárne jej nadával, pričom bol agresívny, jej dcére sa vyhrážal, že ju zabije a rodinný dom, v ktorom bývajú, podpáli. Za uvedený skutok bol žalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza vo veci sp.zn. 1T/43/2016, ktorým ho súd uznal za vinného a za prečin nebezpečného vyhrážania. Žalobkyňa dňa 12.05.2016 vyzvala žalovaného na vrátenie darovaných spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam. Žalovaný nepoprel, že svojím konaním vzhľadom na rozsudok sa dopustil konania, ktoré možno kvalifikovať ako porušenie dobrých mravov podľa Občianskeho zákonníka. Po zhodnotení výsledkov dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná sčasti, a to v tej časti, v ktorej sa žalobkyňa domáha vydania pozemkov, nie je však dôvodná v tej časti, v ktorej sa žalobkyňa domáha vydaniu stavby - rodinného domu s.č. XX postaveného na parcele č. XXX. Medzi žalobkyňou a žalovaným bolo sporné, či darovacou zmluvou z 13.04.2004 darovaná stavba - rodinný dom č. XX (k zániku darovania) existuje (existovala) alebo neexistuje (neexistovala) vzhľadom na obranu žalovaného, že po uzatvorení darovacej zmluvy zo dňa 13.04.2004 došlo k zániku darovaného rodinného domu. V konaní bolo preukázané, že rodinný dom č. XX bol jedným celkom a že do tohto rodinného domu boli vykonané stavebné zásahy od roku 2004 po nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti žalovaným a jeho vtedajšou manželkou predmetnou darovacou zmluvou. Súd prvej inštancie vyložil, že za zánik pôvodnej stavby treba považovať také stavebné úpravy, v dôsledku ktorých pôvodná stavba ako vec zanikne, a

to je vtedy, ak pri stavebných úpravách dôjde k rozsiahlym búracím prácam tak, že už nie je ani sčasti zjavná dispozícia ani prvého nadzemného podlažia (ak je pôvodná stavba odstránená až do úrovne základov). Za zásadnú prestavbu stavby treba považovať zmenu podstaty nehnuteľnosti (čo do druhu obsahu, rozsahu nehnuteľnosti). K strate pôvodného stavebnotechnického charakteru stavby dochádza vtedy, ak došlo k obmene reprezentujúcej nadpolovičný podiel všetkých prvkových konštrukcií dlhodobej životnosti stavby. Súdom ustanovený znalec P. B. M., z odboru Stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby, Odhad hodnoty nehnuteľností, vo svojom posudku uzavrel, že rozsah stavby zadnej časti rodinného domu, ktorá bola odstránená do úrovne základov, bol 70,49% z celku a rozsah stavby, ktorý nebol odstránený do úrovne základov, bol 29,51% z celku. Znalec tiež uzavrel, že stavebnými úpravami v období od 13.04.2004 do 25.05.2016 došlo k obmene prvkov konštrukcií dlhodobej životnosti stavby (nové PDŽ na mieste pôvodných PDŽ a úplne nové PDŽ na miestach, kde žiadne PDŽ neboli) v percentuálnom vyjadrení vo výške 85,56%.

S prihliadnutím na tento záver znaleckého posudku súd prvej inštancie dospel k záveru, že pôvodná darovaná stavba zanikla a teda vrátenie daru žalobkyni žalovaným v spoluvlastníckom podiele 1/2 nie je možné. V takomto prípade má žalobkyňa nárok na poskytnutie peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej hodnote veci k okamihu zrušenia darovacej zmluvy. Tohto nároku (peňažnej náhrady vyčíslenej konkrétnou sumou) sa však žalobkyňa žalobou nedomáhala. K námietke žalobkyne, že ak by sa vzali do úvahy popri stavbe aj pozemky, ktoré boli predmetom daru, potom pozemky a rozsah stavby, ktoré neboli odstránené do úrovne základov, predstavujú 92,43% celku, súd prvej inštancie dodal, že stavba a pozemky sú samostatnými vecami v právnom slova zmysle a pri posudzovaní predmetnej spornej otázky treba rozlišovať pozemky a stavby, každé zvlášť. Preto žalobu žalobkyne o vydanie nehnuteľnosti - rodinného domu s.č. XX postavenom na parc. č. CKN XXX zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. C. v podiele 1/2 (čo do zvyšku) zamietol. V ostatnom žalobe vyhovel. Splnomocnená zástupkyňa žalobkyne navrhla vo veci vypočuť svedka P. S. A. za účelom poskytnutia svedeckej výpovede s odôvodnením, že P. A. ako znalec v odbore stavebníctvo môže vypovedať, objasniť a vo svojej svedeckej výpovedi preukázať najmä, či pôvodná existujúca stavba nezanikla a nedošlo k deštrukcii jej pôvodných múrov do takej miery, že už viac nie je zrejماً dispozícia prvého nadzemného podlažia, či ide o samostatnú stavbu majúcu znaky novostavby, resp. či podstatná časť pôvodného domu zostala zachovaná, t.j. o tom, či stavba ako taká prestala existovať. Súd rozhodol, že nevykoná výsluch navrhovaného svedka P. A.. Pretože dôkaz nie je relevantný, keď na dané odborné otázky nie je dôvod vykonať výsluch P. A. ako svedka. Navyiac súd vo veci vykonal znalecké dokazovanie a vykonanie dôkazu - výsluch P. A. ako znalca by bol nehospodárny. Napokon žalobkyňa v spore predložila „Súkromný znalecký posudok vo veci 4C/148/2016“ adresovaný žalobkyni, podaný dňa 30.11.2018 P. S. A. s údajom, že P. A. je znalcom v odbore stavebníctvo, odhad hodnoty nehnuteľností a odhad hodnoty stavebných prác. Z obsahu tohto súkromného znaleckého posudku vyplýva, že otázky v uznesení súdu č. 1-5 sú nekvalifikované, neodborné, nezrozumiteľné, nezmyselné a že znalecký posudok z takto koncipovaných otázok by nemal žiadnu výpovednú hodnotu, nebol by preskúmateľný. Súd dodáva, že tento posudok obsahuje len nečitateľný podpis. Neobsahuje náležitosti znaleckého posudku v zmysle § 17 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch, okrem iných znaleckú doložku. Znalec nepožiadal súd ani o nahliadnutie do spisu alebo sa oboznámiť s informáciami potrebnými na vypracovanie znaleckého posudku. Takýto dôkaz predložený žalobkyňou nespĺňajúci náležitosti znaleckého posudku a neobsahujúci ani doložku v zmysle § 209 ods. 2 CSP nie je relevantným dôkazom a súd naň neprihliadal. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobe žalobkyne o vydanie pozemkov zapísaných na LV č. XXX pre k.ú. C. v spoluvlastníckom podiele 1/2 a pozemku zapísaného na LV č. XXX pre k.ú. C. v spoluvlastníckom podiele 1/4 vyhovel a žalobu žalobkyne o vydanie nehnuteľnosti - rodinného domu s.č. XX postavenom na parc. č. CKN XXX zapísanej na LV č. XXX pre k.ú. C. v podiele 1/2 (čo do zvyšku) zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP. Vec právne posúdil podľa § 630 Občianskeho zákonníka.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu zamietavého výroku podala žalobkyňa včas odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom rozsahu tak, že žalobe vyhovie. Namietala nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie a nedostatočné zistenie skutkového stavu na základe ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Upozorňovala, že pri nevrátení celého daru stavby zostane usporiadanie vzájomných vzťahov neisté - 2 vlastníci stavby, tvrdenie o režime BSM novej stavby, nevysporiadané podielové spoluvlastníctvo, spoločný dvor, pričom rozsudkom sa má odstraňovať aj neistota v právnych vzťahoch a dosiahnuť princíp spravodlivého usporiadania vecí. Je toho názoru, že aj polovica pôvodného daru - spoluvlastnícky podiel žalovaného je spôsobilý na vrátenie, čo v tomto súdnom konaní bolo podľa nej aj preukázané viacerými dôkazmi. Podľa jej názoru súd dôkazy nevyhodnotil v celej svojej šírke, ale zameral sa výlučne na znalecký posudok, ktorého vykonanie navrhol

žalovaný. Aj keď má znalecké dokazovanie špecifický charakter a zvláštne postavenie medzi dôkaznými prostriedkami, zostáva jeden z možných dôkazov. Tak ako ostatné dôkazy i znalecký posudok súd musí podrobiť hodnoteniu. (Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Mobdo V 11/2008). Pritom dôkazy je potrebné hodnotiť v zmysle § 191 CSP podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Ostatné dôkazy nemožno automaticky brať ako nižšieho významu oproti znaleckému posudku. Najmä písomné vyjadrenia stavebného úradu C. a výpoveď G.V. a tiež P.H. zo stavebného úradu, z ktorých možno usudzovať, že išlo len o prestavbu domu, nie o novú stavbu.

3. Žalovaný navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K odvolaniu uviedol, že v konaní bolo preukázané, že rodinný dom č.XX v minulosti, keď bol darovaný, bol jednotným celkom a že do tohto rodinného domu boli vykonané rozsiahle stavebné zásahy od roku 2004, žalovaným a jeho vtedajšou manželkou - dcérou žalobkyne. Znalecký posudok P. M. označil na margo tvrdení odvolateľky za absolútne zrozumiteľný aj laikovi, jeho závery za absolútne pochopiteľné, pretože sú podložené osobnou prehliadkou za účasti strán, meraniami, takže podľa neho nie je vôbec namieste tvrdiť, že neboli dodržané zásady znaleckého posudzovania a upozornil, že žalobkyňa nemala voči znaleckému posudku žiadne konkrétne výhrady. Dávať na úroveň znaleckého posudku P. M. vyjadrenia Stavebného úradu C., výpoveď G. Z. a stavebného úradu, že išlo len o prestavbu rodinného domu, označil za neodborné, ovplyvnené zo strany žalobkyne a v podstate „bez výpovednej hodnoty znaleckého posudku“. Žalobkyňa neprišla so žiadnym relevantným dôkazom.

4. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného uviedla, že trvá na podanom odvolaní. Ohradila sa voči hodnotiacim prejavom žalovaného vo vyjadrení („ovplyvnená zo strany žalobkyne, nepochopenie sporu“ a pod.). Ohľadne trov konania uviedla, že cit. „žalovaný mal pomerovo nižší úspech vo veci a rovnako za predlžovanie konania, nakoľko došlo k viacerým odroččeniam pojednávania z dôvodov na jeho strane, z toho dôvodu podľa nášho názoru nemá žalovaný nárok na náhradu trov konania.“

5. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

6. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec v napadnutej časti správne skutkovo i právne posúdil. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

7. Predmetom sporu medzi stranami bolo a je vyriešenie otázky, či v období medzi vznikom a zánikom darovacieho vzťahu (otázka zániku darovacieho vzťahu nebola predmetom nezhôd medzi stranami) došlo k zániku predmetu daru - stavby v dôsledku vykonaných stavebných prác. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru zhodnému s obranou žalovaného, že k zániku predmetu daru došlo. Odvolateľka s týmto záverom nesúhlasí, je toho názoru, že šlo len o prestavbu, ktorá nespôsobilá zánik predmetu daru - stavby, predmet daru naďalej existuje. Svoj názor opiera o ňou označené dôkazy - vyjadrenie stavebného úradu C., výpoveď svedkov G. Z. - manžela žalobkyne a P. R. - zamestnankyne stavebného úradu.

8. K rozlišovaniu medzi zánikom stavby a jej prestavbou sa už vyjadril Najvyšší súd ČR v rozsudku sp. zn. 22 Cdo 1506/2008, v ktorom aplikoval rovnakú právnu úpravu - zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník ako súd v danej veci (je daná totožnosť slovenskej a českej právnej úpravy, ktorá odôvodňuje citáciu uvedeného rozhodnutia českého súdu na daný prípad), podľa ktorého cit „Nadzemní stavba zaniká a přestává být věcí v právním smyslu tehdy, není-li již patrně dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží původní stavby, tj. zpravidla destrukcí obvodového zdiva pod úroveň stropu nad prvním podlažím obvykle při současném odstranění zdiva příček. Při posuzování, zda šlo z hlediska občanského práva o zánik (demolici) původní stavby či její přestavbu není rozhodné, jak bylo formulováno stavební povolení. Stavební úřad se věcí zabývá z jiných (veřejnoprávních) hledisek, než soud rozhodující o vlastnictví budovy, a proto lze v řízení o vlastnictví stavby k stavebnímu povolení přihlížet, pro posouzení věci však není rozhodující. Vzhledem k tomu, že přestavba budovy může být provedena mnoha různými způsoby a také s ohledem na vývoj stavebních technologií nelze soudu

upřít možnost úvahy při posouzení toho, zda určitý konkrétní výsledek stavební činnosti je již věcí v právním smyslu, resp. zda během přestavby došlo k zániku původní stavby či nikoliv; pro všechny v úvahu přicházející případy též nelze stanovit zcela přesná kritéria. Je tedy zřejmé, že posouzení toho, zda určitý výsledek stavební činnosti je již stavbou jako předmětem občanskoprávních vztahů, resp. zda došlo k zániku původní stavby, je věcí právní úvahy soudu, přičemž tato úvaha vychází se skutkových zjištění učiněných v řízení.

9. Súd prvej inštancie pri zisťovaní skutkového stavu stavby postupoval v konaní správne a správne v súlade s § 191 C.s.p. vykonal hodnotenie dôkazov, t.j. hodnotil každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Zo všetkých dôkazov, a to aj z dôkazov navrhnutých žalobkyňou a ňou osobitne zvýraznených v odvolaní (vyjadrenie stavebného úradu C., výpoveď svedkov G. Z. - manžela žalobkyne a P. R. zo stavebného úradu) zistil, že do stavby rodinného domu, ktorý bol predmetom daru, boli od roku 2004 vykonané stavebné zásahy. Predmetom zisťovania skutkového stavu znalcom bolo zistenie konkrétneho rozsahu týchto stavebných zásahov, ich vyčíslenie v percentuálnom podiele vo vzťahu k pôvodnej stavbe a zistenie ich charakteru, ktoré skutočnosti sú rozhodné pre riešenie spornej otázky, či stavebnými úpravami došlo k vytvoreniu novej veci - stavby, a tým zániku pôvodnej darovanej stavby. Znalec konštatoval, že stavba rodinného domu bola ponechaná v prednej časti domu - prístavby, a to základy, podzemné podlažie vrátane stropu a na I. NP prevažná časť zvislých nosných konštrukcií a priečky (murivo z pálených tehál) a v zadnej časti domu boli ponechané základy, ktoré boli upravené nadbetónovaním. Ostatné časti stavby rodinného domu boli odstránené. To znamená v prednej časti domu boli odstránené nadokenné preklady, veniec, strop a krov a v zadnej vymedzenej časti domu boli odstránené všetky prvky dlhodobej životnosti až po základy. Percentuálny rozsah odstránenej časti domu bol znalcom stanovený percentuálne z obostavaného priestoru predmetnej stavby na rozsah 71,13% z celku pôvodnej stavby, rozsah stavby rodinného domu, ktorá bola odstránená do úrovne základov, bolo 70,49% z celku a rozsah stavby, ktorý nebol odstránený do úrovne základu, bol 29,51% z celku. Pôvodná zadná časť rodinného domu bola jednoznačne odstránená do úrovne základov. Zastrešenie je v celom rozsahu novovybudované. Schodisko je v celom rozsahu novovybudované. Stavebnými úpravami v období došlo k obmene prvkov konštrukcií dlhodobej životnosti stavby (nové PDŽ na mieste pôvodných PDŽ a úplne nové PDŽ na miestach, kde žiadne PDŽ neboli - spolu kategórie B a C) v percentuálnom vyjadrení vo výške 85,56%.

10. V otázke spôsobu hodnotenia dôkazu znaleckým posudkom nie sú v súdnej praxi pochybnosti o tom, že vo všeobecnosti platí, že súd musí okrem iného preskúmať, či znalec splnil úlohu, ktorá mu bola vymedzená; ak zistí súd, že znalec túto úlohu nesplnil vôbec alebo nedostatočným spôsobom, alebo ak má súd pochybnosti o pravdivosti znaleckého posudku, nemôže ho nahradiť vlastným názorom, ale musí znalcovi uložiť, aby podal vysvetlenie, posudok doplnil alebo inak odstránil jeho nedostatky, prípadne aby vypracoval nový posudok, alebo musí ustanoviť iného znalca, aby znovu posúdil a vyjadril sa aj k správnosti už podaného posudku; hodnotenie dôkazu znaleckým posudkom teda spočíva v posúdení, či závery posudku sú náležite odôvodnené, či sú podložené obsahom nálezu, či sa prihliadlo na všetky skutočnosti, s ktorými sa bolo treba vysporiadať, a či odôvodnenie znaleckého posudku zodpovedá pravidlám logického myslenia; súd však nemôže skúmať vecnú správnosť odborných záverov znaleckého posudku, pretože k tomu sudcovia nemajú odborné znalosti alebo ich nemajú v takej miere, aby mohli toto preskúmanie zodpovedne urobiť (k tomu porov. napr. uznesenie pléna bývalého Najvyššieho súdu ČSR z 23.12.1980, Pls. 3/80, uverejnené pod č. 1 v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, roč. 1981). Súd prvej inštancie uvedené povinnosti splnil, a svoj záver k hodnoteniu znaleckému posudku ako dôkazu vyjadril v ods. 36 odôvodnenia. Napokon žalobkyňa v odvolaní nevytýka súdu prvej inštancie konkrétny postup pri hodnotení znaleckého posudku, ktorý by bol porušením vyššie uvedených povinností súdu pri hodnotení znaleckého posudku.

11. V danej veci odvolací súd pri hodnotení vychádzal z riadne vykonaného dôkazu a z neho vyplývajúceho skutkového zistenia, svoje úvahy v rozsudku riadne vyložil a odvolací súd tieto úvahy považuje za správne.

12. K odvolacej námietke žalobkyne, že z ostatných dôkazov najmä z vyjadrenia stavebného úradu a výsluchu svedkyne jeho zamestnankyne vyplýva, že šlo len o prestavbu pôvodnej stavby, odvolací súd uvádza, že pri posudzovaní, či šlo z hľadiska občianskeho práva o zánik (demoláciu) pôvodnej stavby alebo jej prestavbu nie je rozhodné, ako bolo formulované stavebné povolenie alebo iné rozhodnutie stavebného úradu. Stavebný úrad sa vecou zaoberá z iných (verejnoprávnych) hľadísk, než sú

rozhodujúci o vlastníctve stavby, a preto možno v konaní na stavebné povolenie prihladať, pre posúdenie veci však nie je rozhodujúcou okolnosťou (porov. rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo 17. júla 2008, sp. zn. 22 Cdo 1506/2008).

13. Odvolací súd nezistil žiaden nedostatok vo vykonanom dokazovaní súdom prvej inštancie, ako je opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod., alebo svojvoľnosť, neudržateľnosť prijatých skutkových záverov alebo ich prijatie v zrejmom omyle.

14. Odvolací súd zároveň nesúhlasí s námietkou žalobkyne, že pri nevrátení celého daru stavby zostane usporiadanie vzájomných vzťahov neisté. Rozhodnutím súdu o predmete sporu medzi stranami bola napevno odstránená základná nezhoda medzi stranami, a to otázka právneho charakteru stavby rodinného domu v súčasnosti, ktorá je významnou otázkou aj pre prebiehajúce konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vedeného Okresným súdom Prievidza pod sp.zn. 7C/30/2017 (viď ods.18.uznesenia č.I.110 spisu).

15. Žalobkyňou uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdiť.

16. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

17. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).